

सहिसर्वगतो देवः सूक्ष्मो व्यक्तः सनातनः ॥ तेन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरं ॥ ५ ॥ स भूमौ दिवि वा ताले पर्वतेषु वनेषु च ॥ स्थावरेषु च सर्वेषु
नदीषु नगरीषु च ॥ ६ ॥ ओंकारश्चैव सत्यश्च सावित्री पृथिवी च सः ॥ धरा धरधरो देवो ह्यनंत इति विश्रुतः ॥ ७ ॥ अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये दिवा
करश्चैव यमश्च सोमः ॥ स एव कालो ह्यनिलो नलश्च स ब्रह्मरुद्रं द्रं स एव चापः ॥ ८ ॥ विद्योतति ज्वलति भाति लोकांस्तृजत्ययं संहरति प्रशास्ति ॥
क्रीडां करोत्यव्ययलोकनाथो विष्णुः पुराणो भवनाशकैकः ॥ ९ ॥ अथ वा बहुना तेन किमुक्तेन दशानन ॥ तेन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरं
॥ १० ॥ नीलोत्पलदलश्यामः किंजल्कारुणवाससा ॥ प्रावृत्काले यथा व्योम्निस तडित्तो यदो यथा ॥ ११ ॥ श्रीमान्मेघवपुः श्यामः शुभः पंकज
लोचनः ॥ श्रीवत्सेनोरसायुक्तः शशांककृतलक्षणः ॥ १२ ॥ तस्य नित्यं शरीरस्थामेघस्येव शतहृदाः ॥ संग्रामरूपिणी लक्ष्मीर्देहमावृत्य तिष्ठ
ति ॥ १३ ॥ न शक्यः स सुरैर्द्रष्टुं ना सुरैर्न च पन्नगैः ॥ यस्य प्रसादं कुरुते सर्वैतं द्रष्टुमर्हति ॥ १४ ॥ न हियज्ञफलैस्तातनतपोभिस्तु संचितैः ॥ श
क्यते भगवान् द्रष्टुं न दानेन न चैज्यया ॥ १५ ॥ तद्भक्तैस्तद्गतप्राणैस्तच्चित्तैस्तत्परायणैः ॥ शक्यते भगवान् द्रष्टुं ज्ञाननिर्दग्धकिल्बिषैः ॥ १६ ॥ अ
थ वा पृच्छ चरक्षेत्रं द्रयदितं द्रष्टुमिच्छसि ॥ कथयिष्यामि ते सर्वं श्रूयतां यदि रोचते ॥ १७ ॥ कृते युगे व्यतीते वैमुखे त्रेता युगस्य तु ॥ हितार्थं देवमर्त्या
नां भविता नृपविग्रहः ॥ १८ ॥ इक्ष्वाकूणां च यो राजा भाव्यो दशरथो भुवि ॥ तस्य सूनुर्महातेजारा मोनामभविष्यति ॥ १९ ॥ महातेजामहाबुद्धि
र्महाबलपराक्रमः ॥ महाबाहुर्महासत्वः क्षमया पृथिवीसमः ॥ २० ॥ आदित्य इव दुःप्रेक्ष्यः समरेश त्रुभिस्तदा ॥ भविता हितदारामो नरो नारा
यणः प्रभुः ॥ २१ ॥ पितुर्नियोगात्स विभुर्दंडकेविविधे वने ॥ विचरिष्यति धर्मात्मा भ्रात्रा सह महामनाः ॥ २२ ॥ तस्य पत्नी महाभागालक्ष्मीः सी
तेति विश्रुता ॥ दुहिता जनकस्यैषा उत्थिता वसुधा तलात् ॥ २३ ॥